

Світлана МАКСИМЕНКО

ЗІБРАНЕ НАМИСТО

[Оксана Паламарчук. Музикознавець, театрознавець і журналіст: бібліографічний нарис. Упорядники – М. Кривенко та Н. Письменна. – Львів: Ліга-Прес, 2002. – 102 с.]

Львівська державна обласна універсальна наукова бібліотека у серії “Митці Львова” видала бібліографічний нарис “Оксана Паламарчук. Музикознавець, театрознавець і журналіст”.

Видання присвячене 70-річному ювілеєві відомого львівського музикознавця, в минулому завідувача літературною частиною Львівського оперного театру (1974–1990 рр.), авторів фотопутівника “Львовский государственный академический театр оперы и балета им. Ивана Франко” (К., 1988), фотоальбому “Львівська опера” (Л., 2000), музикознавчої розвідки “А музи не мовчали. Львів: 1941–1944 рр.” (Л., 1996), двох видань історичного нарису про Львівський оперний театр (Л., 1987; Л., 1988), монографії про Миколу Колессу (К., 1989), історичного нарису “Просвіта” і просвітяни Городка” (Л., 1998), а також чисельних статей до Енциклопедії Сучасної України, рецензій, музично-критичних статей, творчих портретів акторів, діячів театру.

Упорядники видання Маргарита Кривенко та Надія Письменна розширили традиційні рамки бібліографічного нарису, доповнивши їх, окрім друкованого доробку Оксани Паламарчук 1974–2002 років, низкою “імпресій” про неї практиків – знаних у світі мистецтва діячів культури: поета, лауреата Національної премії України імені Тараса Шевченка Романа Лубківського; народного артиста України, лауреата Національної премії України імені Тараса Шевченка Федора Стригуна; театрознавця Мирослави Оверчук; музикознавця Олександра Зелінського; доктора мистецтвознавства, лауреата Національної премії України імені Тараса Шевченка, професора Володимира Овсійчука.

Але найбільшою окрасою цього видання, як на мене, є “Намисто спогадів” самої Оксани Романівни. Ця лірична сповідь – спогад з дитинства, юности, років професійного становлення і змужніння – виявляє небуденний літературний хист авторки, її життєву позицію і філософію буття – “у великі дуби громи б’ють”.

Ще одним “ліричним додатком” до бібліографічного нарису стали безцінні світлини сім’ї, батьків, друзів, колег, видатних митців, з ким доводилось співпрацювати О. Паламарчук під час роботи редактором музичного мовлення на Львівській студії телебачення, у театрі. Ці світлини – мовчазні й красномовні свідки творчо наповненого, активного громадського і мистецького життя авторки.

Довершує цю змістовну, дбайливо продуману видавчими книжечку шляхетний дизайн обкладинки (Інна Шкльода).

Бібліографічний нарис “Оксана Паламарчук – музикознавець, театрознавець, журналіст” сконцентровує раніше розпорошений (по газетних, журнальних публікаціях) доробок музикознавця. А ще – підкреслює вагомість роботи завліта, редактора, який у силу своїх посадових обов’язків, популяризуючи роботу театру, його окремих митців, весь час немов залишається “в тіні”, розчиняючись у часі. З огляду на це названа книжка має ще й, крім наукової, історичної вартості, велику моральну і етичну сатисфакцію – вона піднімає престиж роботи театрознавця, журналіста, музикознавця.